RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 66.126 van 30 april 1997
in de zaak A. 73.001/IV-16.494.

In zake : Karl JANSEN,
die woonplaats kiest bij
Advocaat G. GOFFIN,
kantoor houdende te BERINGEN,
Hospitaalstraat 18

tegen :

de stad HAMONT-ACHEL.

D E R A A D V A N S T A T E, IVe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Karl JANSEN op 27 januari 1997 ingediend heeft om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van "het gemeenteraadsbesluit van 2 december 1996 van de gemeente Hamont-Achel (...) bij welk besluit het politiereglement aangaande het sluitingsuur van 22 januari 1981 van de gemeente Hamont-Achel werd herstemd en in stand gehouden";

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur F. DE BUEL;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 26 februari 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 25 maart 1997;

Gehoord het verslag van Staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat G. GOFFIN, die verschijnt voor verzoeker;

Gehoord het andersluidend advies van Auditeur F. DE BUEL;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op het bij artikel 91 van het procedurereglement vereiste advies van de Auditeur-generaal;

Overwegende dat de verwerende partij op de terechtzitting niet verschenen is noch er vertegenwoordigd was; dat overeenkomstig artikel 4, vierde lid, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State zij derhalve geacht wordt in te stemmen met de vordering tot schorsing; dat die bepaling evenwel niet belet dat de Raad van State toch nog de vordering verwerpt wanneer zij onontvankelijk blijkt te zijn of wanneer kennelijk niet aan een grondvoorwaarde voor het bevelen van de schorsing voldaan is;

Overwegende dat verzoeker de drankgelegenheid "De Volbloed" uitbaat te Hamont-Achel; dat blijkens een gemeenteraadsbesluit van 22 januari 1981 de drank- en eetgelegenheden in de gemeente in de regel gesloten moeten zijn tussen 2 en 5 uur, met de mogelijkheid voor de burgemeester om in geval van lawaai of storend gedrag van uitbaters of klanten, het sluitingsuur op 24 uur vast te stellen en om, in uitzonderlijke gevallen, een verlating van het sluitingsuur toe te staan; dat volgens verzoeker dit politiereglement nooit

of slechts zeer occasioneel toegepast is; dat in een gezamenlijke mededeling van 19 sepember 1996, gericht "aan de uitbaters van alle openbare drank- en eetgelegenheden van Hamont-Achel", de burgemeester, de hoofdveldwachter en de rijkswachtcommandant hebben laten weten dat het reglement niet wordt nageleefd, dat in en om de drankgelegenheden die het sluitingsuur niet respecteren "het vandalisme, druggebruik, vechtpartijen of nachtlawaai toenemen" en dat de woonomgeving van meerdere horecazaken verstoord wordt, dat dit niet langer zou geduld worden, dat "in de komende weken het sluitingsuur stipt (zal) worden opgevolgd" en dat om die reden aan de uitbaters wordt gevraagd "om vanaf 02 uur het drankgebruik in Uw zaak af te bouwen, zodat ten laatste om 03 uur ’s nachts alle gebruikers Uw zaak ontruimd hebben en U de deur kan sluiten"; dat ten gevolge van die mededeling twee gemeenteraadsleden bij brief van 13 november 1996 gevraagd hebben de agenda van de gemeenteraadszitting aan te vullen met een punt "sluitingsuur HORECA-zaken" teneinde "het sluitingsuur af te schaffen"; dat de gemeenteraad op 2 december 1996 over dit agendapunt gedebatteerd heeft en besloten heeft "met 3 stemmen voor (...), 12 stemmen tegen (...) en 8 onthoudingen (...) het bestaande politiereglement inzake sluitingsuur dd. 22 januari 1981 niet op te heffen"; dat van deze beslissing van 2 december 1996 de schorsing wordt gevorderd;

Overwegende dat de uitdrukkelijke beslissing om een bestaand politiereglement niet op te heffen of, anders gezegd, de expliciete weigering om wijzigingen aan te brengen in een bestaande rechtstoestand, een beslissing is die door belanghebbenden met een annulatieberoep bestreden lijkt te kunnen worden en die dus ook vatbaar is voor schorsing van tenuitvoerlegging; dat de verwerping , door een gemeenteraad, van een op de afschaffing van een politiereglement betrekking hebbend agendapunt als zo een expliciete weigering kan worden

gezien; dat de vernietiging van die weigeringsbeslissing van de gemeenteraad op grond van specifiek aan die beslissing klevende onregelmatigheden weliswaar niet tot gevolg kan hebben dat het bestaande reglement opgeheven is, en zelfs niet dat er de absolute verplichting uit ontstaat om het reglement op te heffen, maar dat zij het bestuur er wel toe kan aanzetten de zaak te heroverwegen met inachtneming van de door de Raad van State in het vernietigingsarrest vastgestelde gebrekkigheden;

Overwegende dat het aannemen, prima facie, van de ontvankelijkheid van het beroep, de Raad van State nog slechts toelaat het vermoeden van instemming met de vordering tot schorsing te weren wanneer kennelijk niet voldaan is aan één van de grondvoorwaarden voor de schorsing; dat, wat betreft het aanvoeren van ernstige middelen die tot de vernietiging van de bestreden beslissing kunnen leiden, vastgesteld moet worden dat de eerste vier middelen ertoe strekken de onwettigheid vastgesteld te zien van het gemeenteraadsbesluit van 22 januari 1981 doordat het genomen is in strijd met de vrijheid van handel (eerste middel), de vrijheid van vergadering en van vereniging (tweede middel), doordat de gemeenteraad zijn bevoegdheid overschreden heeft (derde middel) en doordat het discriminaties instelt (vierde middel), terwijl die eventuele onwettigheden niet kunnen ingeroepen worden om de onwettigheid vastgesteld te zien van de thans bestreden weigering om dat gemeenteraadsbesluit op te heffen; dat verzoeker in het vijfde middel de schending van de materiële motiveringsverplichting en het willekeuring optreden van de verwerende partij aanvoert doordat het reglement van 22 januari 1981 niet eerder dan sinds het laatste kwartaal van 1996 daadwerkelijk -en dan nog met enige verzachting- toegepast wordt terwijl "niet wordt bewezen dat de feitelijke toestand ondertussen veranderd is" zodat "de beslissing dienaangaande zeker niet naar recht is gemotiveerd" en willekeurig is; dat verzoeker

daarmee de rechtsgrond van de weigeringsbeslissing zelf aan de orde lijkt te stellen, zodat het middel niet zonder meer als kennelijk onontvankelijk of kennelijk ongegrond afgewezen lijkt te kunnen worden; dat ook de uiteenzetting van het nadeel prima facie de nodige overtuigingskracht bezit; dat het vermoeden dat artikel 4, vierde lid, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 verbindt aan het al dan niet vertegenwoordigd zijn van de verwerende partij op de terechtzitting, in die omstandigheden de Raad van State dwingt om de wettelijke voorwaarden voor het bevelen van de schorsing van de tenuitvoerlegging vervuld te bevinden;

Overwegende dat voldaan is aan de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing worden toegewezen;

Overwegende dat artikel 17, § 4, van de voormelde gecoördineerde wetten het volgende bepaalt :

> "(...) Indien de schorsing is bevolen, wordt binnen zes maanden na de uitspraak van het arrest uitspraak gedaan over het verzoekschrift tot nietigverklaring";

dat een zo korte termijn zich niet verdraagt met de gewone termijnen van de rechtspleging; dat deze laatste derhalve dienen te worden ingekort zoals wordt aangegeven in het onderstaande dictum,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van 2 december 1996 van de gemeenteraad van Hamont-Achel om het politiereglement van 22 januari 1981 inzake het sluitingsuur van eet- en drinkgelegenheden niet op te heffen.

Artikel 2.

De termijn voor het indienen van de memories van antwoord en van wederantwoord wordt beperkt tot dertig dagen.

De termijn voor het indienen van de laatste memories wordt beperkt tot vijftien dagen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op dertig april 1900 zevenennegentig, door de IVe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. BORRET,	kamervoorzitter,
	D. VERBIEST,	staatsraad,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
	M. MILOJKOWIC,	toegevoegd griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

M. MILOJKOWIC. **J. BORRET.**